

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ Σ' ΕΝΑΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΟΠΟ

Κεφαλλονιά: Κάλλος και πλούτος της ο λαός της

Ηκεφαλλονιά είναι ο δεύτερος προορισμός μου μετά τη Ρόδο και τη Σύμη, επειδή την θεωρώ πια σαν «θετή» ιδιαίτερη μου πατρίδα. Δεν έχω παιδικές αναμνήσεις από αυτό το όμορφο νησί, ούτε με συναρπάζουν πιά τα κάλλη της που είναι πολλά και φημισμένα: Φισκάρδο, Ασούσι, Ξι, Σπίλαιο Μελισσάνης, Σπίλαιο Δογκαράπης, Κάστρο Αγίου Γεωργίου κλπ. Τα είδα μια, τα είδα δύο και τρεις φορές, γι' αυτό προτιμώ τώρα στην ολιγοήμερη επίσκεψή μου την παρέα με Κεφαλονίτες φίλους, επειδή πραγματικά πιστεύω ότι το κάλλος και ο πλούτος της Κεφαλλονιάς είναι ο λαός της.

Είναι πλούτος να συζητάς με τον Μάκη Καλαφάτη, ή τον Κωνσταντίνο Βασιλάτο, τον Λευτέρη Πάπο, την Υβόνη Μαρκαντωνάτου και τον Πέτρο Σιμάτο, είναι ωραίο να μπαίνεις σε μια από τις καλύτερες καφετερίες του Αργοστολίου και να σε καλωσορίζει ο διευθυντής που σε θυμάται από το προηγούμενο ταξίδι. Να θυμώνεις ο Γιάννης, που με τη σύζυγό του Αλίκη, έχουν ένα από τα πιο κομψά καταστήματα με ατέλειωτη ποικιλία σοκολάτες και συναφή, όταν ο Γιώργος Μεσσάρης τον ρώτησε αν με θυμάται. Ενώ στη Σύμη δεν με θυμάται κανείς, επειδή δεν με γνωρίζει κανείς! Βέβαια, βοηθά το γεγονός στο Αργοστόλι ότι είμαι και φίλος του Μεσσάρη για να ξέρουμε τί λέμε.

Με τον Γιώργο και την Νάταλη Μεσσάρη, ταξιδεύουμε αεροπορικώς από την Αθήνα στο Αργοστόλι, εκείνοι επέστρεφαν από ένα μεγάλο και αξέχαστο ταξίδι στη Ρωσία για το οποίο θα μάς ενημε-

ρώσει ο Γιώργος. Ομως, όταν πλησιάζαμε την Κεφαλλονιά ο ουρανός της δεν ήταν σε μια από τις καλύτερες μέρες του, δεν ξέρω τί είχε αλλά μας κατατρόμαξε όταν παρέλαβε το αεροπλάνο και το έκανε να χοροπιδάει σαν καράβι στο Κρυπτό Πέλαγος σε τρικυμία. Το έχω ζήσει κι' αυτό το κακό...

Οι γυναίκες έκαναν τον σταυρό τους, όπως και η νεαρή συνταξιδιώτισσα στο διπλανό κάθισμα, που το αίμα είχε εγκαταλείψει το πρόσωπό της.

«Από κολύμπη πώς πάμε;» τη ρώτησα με χαζό χιούμορ για να ελαφρύνω τη βαριά απόσφαιρα.

«Καλά!, μιόν απάντησε χαμογελώντας, ενώ ο έμπειρος πιλότος πετούσε πάνω από το «Λειβάδι» για να φέρει το αεροπλάνο κόντρα στον άνεμο και να μπορέσει να το προσγειώσει με ασφάλεια. Ετοι, τουλάχιστον, με εννημέρωσαν.

Αυτή η περιπέτεια στους αιθέρες μού θύμισε μια άλλη ταξίδευοντας από την Κωνσταντινούπολη προς Αθήνα, πολύ χειρότερη, αφού γυναίκες έκλαιγαν και η ψυχή των ανδρών είχε πάει στην Κούλουρη. Οταν προσγειωθήκαμε στο Ελευθέριος Βενιζέλος, από το βάθος του αεροπλάνου ακούστηκε μια φωνή: «Και μη ξεχάσετε ν' ανάψετε το κερί που τάξατε στον Αγιο!», τονίζοντας την αδυναμία του ανθρώπου ν' αντιμετωπίσει την Φύση όταν αυτή οργίζεται.

Στο αεροδρόμιο Αργοστόλου μάς υποδέχτηκε ένας παλιός φίλος του Γιώργου και δικός μου τώρα, που έχει ζήσει 40 και πλέον χρόνια στην Αμερική, ο Λευτέρης Πάπος.

Το Αργοστόλι φέτος πήταν αγγώριστο και

Οπου και αν βρεθείς στην Κεφαλλονιά σε περιμένει ένα μαγευτικό τοπίο. Η φωτογραφία από τον Γιώργο Μεσσάρη, με φόντο το ειδυλλιακό λιμάνι του Αργοστολίου.

προς το χειρότερο, κυρίως επειδή ο δύναμις άρχισε μεγάλα έργα ανάπλασης τής «πλατείας» και τής παραλίας στο λιμάνι. Η πλατεία και η παραλία μοιάζουν με τενεκέ μαχαλά γιατί τις έκρυψαν με κακόγουστες λαμπαρίνες, που σίγουρα κάνουν μεγάλη ζημία στις επιχειρήσεις κυρίως στην πλατεία.

Οταν τελειώσουν τα έργα αυτά - μόνο ο Θεός ξέρει πότε - μου λένε πως η κεντρική πλατεία του Αργοστολίου θα είναι πολύ όμορφη και η παραλία θα έχει βελτιωθεί.

Ο τουρισμός στην Κεφαλλονιά έχει αναπτυχθεί, αλλά όχι όσο θα έπρεπε: «Οι Κεφαλονίτες δεν θέλουν τους τουρίστες!», μιόν είπε μια κυρία πολύ έμπειρη στον τομέα φιλοξενίας και την πιστεύω. Η Κεφαλλονιά είναι μεγάλο νησί, πλούσιο σε φυσικούς πόρους και αυτοσυντήρητο, γι' αυτό πολλοί Κεφαλονίτες

βλέπουν τους τουρίστες σαν ενόχληση, παρά σαν επισκέπτες που αφήνουν τα δολάριά τους.

Ομως, κατά τη φωτή μου γνώμη, ο τουρισμός πρέπει να είναι περισσότερο από χρήματα, ο τουρισμός μπορεί να παίξει το ρόλο διαφωτιστή και συμφιλιωτή σε μια παγκόσμια κοινωνία βαθιά διχασμένη και βυθισμένη στο σκοτάδι. Και η Κεφαλλονιά είναι ιδεώδης τόπος για κάτι τέτοιο.

Με τον φιλικό εξωστρεφή χαρακτήρα τους, την ευφυΐα τους, το πηγαίο χιούμορ, την εργατικότητά τους, την φιλοξενία που μπορούν και ξέρουν να προσφέρουν, σε συνδυασμό με την πλούσια ιστορία τους και τα αξιοθέατα του νησιού τους, οι Κεφαλονίτες θα μπορούσαν να συνδυάσουν το τερπνόν μετά τούς αφελίμους για τους ίδιους, αλλά και για τους τουρίστες.

Η αναγκαιότητα τής άποψης

Οσο διάστημα ήμουν και θα είμαι αρχισυντάκτης τού «Κόσμου», υπάρχει ένας απαράβατος κανόνας που δεν εφαρμόστηκε ποτέ σε άλλες παροικιακές εφημερίδες του Σίδνεϊ. Την πολυφωνία. Και οφείλω να πω ότι πάντα είχα την έγκριση του εκάστοτε εκδότη και διευθυντή.

Αποψή μου είναι πως μια εφημερίδα δεν είναι «αντικειμενική», επειδή δεν έχει καμία άποψη και κάθεται άβολα στον φράχτη. «Αντικειμενική» είναι η εφημερίδα με πολλές και εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις. Παρακαλούσα τούς Λίμπεραλ και Νεοδημοκράτες συμπάροικους να βρουν για τον «Κόσμο» έναν συντηρητικό αρθρογράφο, επειδή μάς κατηγορούσαν ότι είμαστε κάργα φιλοεργατικοί (και χειρότερα) και δεν μού άρεσε καθόλου, μα καθόλου.

Γι' αυτό σήμερα αναδημοσιεύω παράφραση μιας παραγράφου, τούς δεξιούς και χριστιανού Βουλευτή, Ν. Νικολόπουλου, στην απάντησή του σε κριτική που δέχτηκε από την «Αυγή»:

«Θα υποστηρίζω πάντοτε το δικαίωμα στην άποψη. Και ως δημοσιογράφος, του οποίου τελικός κριτής είναι πάντα ο αναγνώστης, δεν σκοπεύω ποτέ να θολώνω τις απόψεις μου, ούτε να κρύβω τις πεποιθήσεις μου, όσοι και όποιοι κι αν δυσαρεστούνται. Στο κάτω - κάτω, ποιος είπε ότι θέλω να είμαι ευχάριστος σε όλους; Προτιμώ να είμαι ειλικρινής και χρήσιμος στους περισσότερους...».

Ανυποληπτία των ΜΜΕ στην Ελλάδα

Παρεμπιποτώντως, δικαιολογημένα, περίπου εννέα στους δέκα Έλληνες και πάνω από τους μισούς Ευρωπαίους δεν εμπιστεύονται τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ) στη χώρα τους, σύμφωνα με έρευνα του Ευρωβαρόμετρου για το 2016, που δημοσιεύθηκε στις Βρυξέλλες.

Στην Ελλάδα το 52% θεωρεί ότι τα ΜΜΕ δεν παρέχουν ποικιλία αντιλήψεων και απόψεων, έναντι 31% στην ΕΕ. Οι Ευρωπαίοι πολίτες θεωρούν, κατά μέσο όρο, πιο αξιόπιστο μέσο τις εφημερίδες και την τηλεόραση, με ποσοστό 55%. Αντιθέτως, το 33%

των Ελλήνων ερωτηθέντων δήλωσαν ότι θεωρούν αξιόπιστο μέσο τις εφημερίδες και μόλις το 16% την τηλεόραση.

Και σού λένε οι υποστηριχτές των λαμογιών στα ΜΜΕ ότι η Ελλάδα των 11 εκατομμυρίων κατοίκων χρειάζεται περισσότερα κανάλια τηλεόρασης από την Αυστραλία των 24 εκατομμυρίων! Για το... καλό μας, Βεβαίως - Βεβαίως...

Καλό!

Αστυνομικός: Οδηγείς μεθυσμένος!

Οδηγός: Τί να κάνω κύριε αστυνόμε αφού δεν μπορώ να περπατήσω;

Ακόμη ένα:

Σήμερα είναι Παρασκευή. Κοινοποίησε αυτό το μήνυμα σε επτά φίλους σου και σε επτά μέρες θα είναι πάλι Παρασκευή. Ενας αγνόησε αυτό το μήνυμα και σε τρεις μέρες τού Βγήκε... Δευτέρα!